

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
z dnia 10 maja 2018 r.

**w przedmiocie senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny
wykonawczy (druk senacki nr 735)**

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z treścią projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy (druk senacki nr 735), przedstawionego do zaopiniowania przy piśmie Przewodniczącego Komisji Ustawodawczej Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z 21 marca 2018 r. (znak BL-0401.802.2018), opiniuje projekt pozytywnie.

Przedstawiony projekt ustawy ma na celu dostosowanie stanu prawnego do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 marca 2017 r. (sygn. akt SK 13/14), stwierdzającego niezgodność art. 204 § 1 i 2 w związku z art. 22 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2018 r. poz. 652; dalej jako „kkw”) z art. 45 ust. 1 w związku z art. 41 ust. 1 i art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Krajowa Rada Sądownictwa zgłasza jednak poniższą uwagę, odnoszącą się do oceny wpływu jaki może mieć zaproponowane rozwiązanie legislacyjne na zwiększenie obciążenia poszczególnych sądów rejonowych na skutek zmiany właściwości miejscowej w sprawach dotyczących wykonania środka zabezpieczającego w postaci pobytu w zakładzie psychiatrycznym.

Zaproponowane zmiany zakładają odejście od wskazanej w art. 3 § 1 kkw generalnej zasady, że w sprawach dotyczących wykonania środka zabezpieczającego w postaci pobytu w zakładzie psychiatrycznym właściwy jest sąd, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji. W to miejsce, w art. 1 pkt. 1 projektu, proponuje się przyjęcie zasady, że w sprawach dotyczących wykonania tego środka właściwy będzie sąd, w którego okręgu sprawca przebywa (projektowany art. 199a § 2). Obciążenie wpływem tego rodzaju spraw może zostać zatem skupione w mniejszych jednostkach wymiaru sprawiedliwości nieprzygotowanych kadrowo do wykonania tego zadania. Projektodawca w uzasadnieniu projektu nie uwzględnił potrzeby wzmocnienia kadrowego sądów rejonowych, w których właściwości znajdować się będą zakłady psychiatryczne przeznaczone do wykonywania środków zabezpieczających, co w ocenie Krajowej Rady Sądownictwa będzie koniecznym następstwem zmiany właściwości we wskazanym wyżej zakresie.

Wątpliwość Krajowej Rady Sądownictwa budzą ponadto szacunki zawarte w ocenie skutków regulacji odnośnie liczby spraw, których będzie dotyczyła przedstawiona nowelizacja ustawy. Odwołanie się w tym zakresie jedynie do danych statystycznych z 2015 r., zawartych w odpowiedzi Ministra Sprawiedliwości na interpelację nr 13709 w sprawie wieloletniego pobytu osób skazanych w szpitalach psychiatrycznych jest niewystarczające do oszacowania skali obciążenia orzeczniczego sądów i ustalenia tendencji do stosowania środka zabezpieczającego w postaci pobytu sprawców przestępstw w szpitalach psychiatrycznych. Co więcej, nie ma podstaw by uważać, że tendencja do stosowania i przedłużania tego środka zabezpieczającego będzie miała zawsze charakter stały.

Z powyższych względów Krajowa Rada Sądownictwa zwraca uwagę na konieczność zebrania dodatkowych danych statystycznych i rozważenia zapewnienia odpowiednich środków do wykonania postanowień ustawy.